

[Chr. Madsen.]

nesindtægtsforhold. Men vi får vel lejlighed til også at se på dette i udvalget, vi får vel lejlighed til om muligt at undersøge, hvordan det ligger statistisk for folkepensionisterne, om de følger med eller ikke følger med, hvor meget de er bagefter, og hvor meget der eventuelt skal gives i tillæg, for at få det tabte genoprettet.

Jeg har den opfattelse, og vi har den opfattelse i vort parti, at vi kan ikke være bekendt at være bagefter på det område, og vi kan i særdeleshed ikke være bekendt at være bagefter, når man igennem en længere periode har haft en højkonjunktur, som vi aldrig har haft det før.

Der er for mange samfundsgrupper, der har haft travlt med at få deres indtægt forhøjet uden at tage hensyn til dem, man kalder de svageste stillede.

Vi har, som jeg nævnte, stillet forslag i kommissionen om almindelig folkepension. Disse forslag kan godt vise vej også for dette problem, de kan give en klaring på spørgsmålet om folke- og invalidepension; der kan skabes en overbygning, denne overbygning kan skabes uden særlige økonomiske anstrengelser for arbejdsgivere og arbejdere, og vi henstiller meget alvorligt til regeringen at tage dette problem op til behandling.

Der ligger jo også i dette forslag noget meget inspirerende i den situation, vi er i nu, hvor der tales om opsparing, opsamling af betydelige økonomiske midler til at klare de store opgaver, som vi står over for. Det er mærkeligt, at man ikke har tænkt på det, det er mærkeligt, at regeringen ikke har fundet frem til, at et sådant forslag skulle stilles. For disse fonds, der dannes i forbindelse med tillægspensionsordningen, og også i forbindelse med andre ordninger, vil jo svulme op i løbet af ganske kort tid, og der vil skabes store milliardformuer. Der er endda nogen, der siger, at uden disse milliardformuer er det ikke muligt at investere de mange penge, man har brug for at investere dels i boligbyggeri og dels i industri. Men det har man altså ikke gjort.

Vi har i kommissionen givet anledning til, at disse tanker kom frem, og vi tror fuldt og fast på, at hvis man vil gå den vej, vil man kunne løse denne opgave, som vi her beskæftiger os med, giv en tillægs-

pension, der virkelig tæller, en tillægspension, så folkepensionen i vort land kommer til at stå i et betydelig bedre forhold til arbejdsindtægterne. Noget sådant skylder vi de gamle, og noget sådant skylder vi egentlig os selv, for det er jo en selvforsikring, vi medvirker til at tegne. Hvis alt går vel, bliver vi jo også gamle og når engang pensionsalderen.

Jeg har med disse bemærkninger givet udtryk for, at vi er velvilligt indstillet over for de foreliggende lovforslag og håber, at der kommer et bedre resultat ud af dem end det, der foreligger med regeringens lovforslag.

Skræppenborg-Nielsen: Efter med interesse at have påhørt de tidligere ordførere skal jeg for at undgå gentagelser, for så vidt angår de foreslåede ændringer til lov om den offentlige sygeforsikring, ændringer, der allerede er omtalt, på mit partis vegne blot meddele, at vi i det store og hele kan gå ind for de ændringer, der indebærer en forbedring af den nugældende sygelønsordning for lønarbejdere og andre. En sådan forbedring kan nok tiltrænges, men — og jeg behøver vist her kun at henvise til, hvad jeg gav udtryk for sidst, da vi havde den nugældende sygeforsikringslov til debat i tinget — vi vil ikke kunne medvirke til en forbedring af fortsættelsessygekassernes hele stilling, som det fremsatte lovforslag tilsigter. Vi vil ikke være med her, fordi vi anser disse fortsættelsessygekasser for ganske og aldeles overflødige efter den nugældende sygeforsikringslov.

Under debatten i går og i dag er der ikke mindst fra den borgerlige oppositions side talt om, at man skulle prøve på at spare på administrationen her i landet, og det kan nok tiltrænges. Ved talrige lejligheder har jeg på mit partis vegne erklæret os helt enige heri. Der er bare det ved det, at der sker ingenting, og at administrationen vokser og vokser. Den borgerlige opposition har længe kæmpet for at bevare fortsættelsessygekasserne, som sagligt set overhovedet ingen berettigelse har mere, og den høje regering imødekommer næsten som sædvanlig oppositionen og fører også her som ved andre lejligheder oppositionens politik til sejr. For så vidt angår fortsættelsessygekasserne, kan der spares administra-